

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Salpix

1890-04-07

þÿ £ ¬ » À¹ 3 3/4 - ± Á . 2 7 1

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10624>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΣΑΛΠΙΓΓΕ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΗΛΗΡΩΤΕΑ.

Ἐν Κύπρῳ σελήνια 8.
Ἐν τῷ ἔξωτερικῷ » 10.

Ἐκδότης καὶ συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ.
EDITOR S. CHOURMOUZIOS.
Γραφεῖον καὶ τυπογραφεῖον «ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ»
ὁδὸς - BLONDEL ἀρ. 5.

ΕΙΣΟΠΟΙΗΣΕΙΣ καὶ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.
Τὰ μὴ δημοσιευόμενα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

Ἡ ΔΙΕΥΘΕΤΗΣΙΣ ΤΩΝ ΘΡΟΝΙΚΩΝ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΩΝ.

Ἐν τῶν σπουδαιότερων, ἢ μᾶλλον τὸ σπουδαιότερον τῶν κοινωνικῶν ζητημάτων πρόκειται κατ' αὐτὰς νὰ λυθῇ αἰσίως, χαρμυσύνως δ' ὑπεδέξατο τὴν διαδοθεῖσαν ἀγγελίαν πᾶς, καλῶς γινώσκων καὶ ὀρθῶς ἐκτιμῶν τὴν ἐκ τούτου προκύψουσαν ὠφείλειαν.

Ἡ διευθέτησις τῶν θρονικῶν εἰσοδημάτων, ὑπὲρ ἧς ἀνέκαθεν καὶ πολλάκις ἡμεῖς, ἐν τῷ μέτρῳ τῶν ἀσθενῶν δυνάμεων μας, συνηγορήσαμεν, ἦτον ἐν ἐκ τῶν ζητημάτων ἐλείνων ἅτινα ἀπῆλθον, ὡς ἐκ τῆς ἐποχῆς, καὶ τῆς θέσεως εἰς ἣν αὐτὰ περιήλθον, σύντονον καὶ πρωιμώτεραν τὴν λύσιν. Πρὸ πενταετίας περίπου, προβλέποντες τὴν δυσάρεστον θέσιν εἰς ἣν ἤδη περιήλθον τὰ θρονικά εἰσοδήματα, ἐγράφομεν ὅτι, «ἐάν μὴ λάβωσι ταῦτα τὴν χρῆσιν ἐθνικῶν συνεισφορῶν, βαθυκρῶν θ' ἀπολεσθῶσι καὶ τότε, καὶ αἱ μητροπόλεις δυσκόλως θὰ διατηρῶνται καὶ ἡμεῖς θὰ ὀδυρώμεθα ὅτι ἀπώλοντο πρὶν ἢ χειρισθῶμεν αὐτὰ ἐθνωφελῶς». Καὶ δὲν ἦτον ἀνάγκη ἐκτάκτου τινὸς νόμου πρὸς προνοήσιν τῆς καταστάσεως εἰς ἣν μοιραίως ἤγοντο τὰ πράγματα.

Ὡς γνωστὸν, τὰ ὑπὸ τὰς μορφὰς ζητειῶν καὶ λειτουργικῶν σπουδαιότερα θρονικά εἰσοδήματα, ἐπὶ τῆς προκατόχου Κυβερνήσεως εἰσπραττόντο, δυνάμει φερμανίου τῶν Ἀρχιερέων, τῆ βοήθεια τῆς Κυβερνήσεως, ἀπὸ δὲ τῆς ἀγγλικῆς κατοχῆς, τὴν βοήθειαν ταύτην, πολλάκις αἰτηθεῖσαν ἤρνηθη ἡ παρούσα Κυβέρνησις. Τούτου λοιπὸν ἔνεκεν, καὶ ἐπειδὴ παρελήθην ἡ ἐποχὴ καθ' ἣν μία εὐχὴ καὶ μία εὐλογία ἤρκει ὡς εἰς τοῦ ποιμένου συριγμὸς ν' ἀθροίσῃ ἐν τῇ μάνδρᾳ τὰ πρόβατα πρὸς ἀμελεῖν, ἦτον ἐπόμενον ὅτι βαθμηδὸν εἰς δυσάρεστον οικονομικὴν θέσιν θὰ περιήρχοντο αἱ μητροπόλεις, καὶ τοῦτο ἀκριβῶς συνέβη ἤδη, μικροῦ καὶ ἀσημάντου μέρους εἰσπραττομένου ἐκ τῶν ἀνωτέρω εἰδῶν, περιορισθέντων τῶν θρονικῶν εἰσοδημάτων εἰς μόνα σχεδὸν τὰ κανονικά, ἅτινα εἶνε συνεισφορά καταβαλλομένη ἐκ τῶν ταμείων τῶν Ἐκκλησιῶν, καὶ εἰς τὰ ἐνοίκια τῶν διαφόρων μοναστηριακῶν κτημάτων τῶν ἀνηκόντων τοῖς θρόνοις· ἀλλὰ δὲ τινα, ἑκτακτα εἰσοδήματα, ἀνήκουσιν αὐτοῖς τοῖς ἀρχιερεῦσιν ἀτομικῶς.

Ἄλλ' ἡ κατάστασις αὕτη λίαν μικροπρεπὴς εἰς τὸ ἔθνος, ὡς μὴ συντηρουμένων ἀξιοπρεπῶς τῶν ἀρχηγῶν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν μητροπόλεων, καὶ λίαν ἐπιζήμιος, ἔδει ἐπὶ τέλους, ἐν τῇ ἐσχάτῃ ὥρᾳ ἀληθῶς, ἀλλὰ κάλλιον ἀργὰ παρά ποτὲ, νὰ διεγείρῃ τὴν προσοχὴν τῶν ἀρμοδίων καὶ, τῇ πρωτοβουλίᾳ ἢ τῇ συνεργασίᾳ τῶν Ἀρχιερέων τῆς νήσου συνετάχῃ νομοσχέδιον, δι' οὗ διακανονίζονται μὲν τὰ θρονικά εἰσοδήματα (ζητεῖται καὶ λειτουργικά), ὀριζομένου τοῦ ποσοῦ εἰς ἕν τοῖς ο) ἐπὶ τῆς δεκάτης, διαχειριστικαὶ δὲ Ἐπιτροπαὶ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τῶν Ἀρχιερέων θὰ κανονίζωσι τὸν μισθὸν τῶν Ἀρχιερέων τὰς δαπάνας τῶν Μητροπόλεων καὶ τὴν χρῆσιν τοῦ περισσεύματος, ὅπερ δατιθεταὶ ὑπὲρ ἐθνωφελῶν σκοπῶν κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὰς τέσσαρας ἐπισκοπικὰς Ἐπαρχίας. Τὴν εἰσπραξίν τῶν δικαιωμάτων τούτων θὰ βοηθῇ ἡ Κυβέρνησις. Τὸ νομοσχέδιον τοῦτο, συντεταγμένον ἀπὸ πέρυσι, δὲν ἐτέθη εἰς ἐπιψήφισιν ἔνεκα λόγων ἰδιαιτέρων, ὧν, ὅμως, ἀρθέντων ἤδη, ὡς εὐχαρίστως μανθάνομεν, πρόκειται νὰ τεθῇ ὑπ' ὄψιν τοῦ Νομοθετικοῦ καὶ ἐπιψηφισθῇ κατὰ τὴν παρούσαν σύνοδον.

Ἡ σπουδαία αὕτη βελτίωσις τῆς οἰκτρᾶς τῶν θρονικῶν εἰσοδημάτων καταστάσεως, ἢ ἀντικατάστασις τοῦ παναρχαίου ἐκείνου συστήματος, ὅπερ, ὡς ἐλείων καὶ ἀπαθὸν πρὸς τὰς περιστάσεις ἐναυάγησε, διὰ νομίμου, εὐλόγου καὶ καταλλήλου τῇ ἐποχῇ καθ' ἣν ζῶμεν διευθετήσεως καὶ διαρρυθμίσεως, θὰ καλλύνη μίαν σελίδα τῆς συγχρόνου κυπριακῆς ἱστορίας, ἐρήμης δυστυχῶς τοιούτων κοινωνικῶν κατορθωμάτων, μετ' εὐφημιῶν δὲ θ' ἀναφέρονται τὰ ὀνόματα τῶν ἱθυνόντων τῆς κυπριακῆς Ἐκκλησίας, εἰς τὰς ἡμέρας τῶν ὁποίων καὶ τῇ συνεπινεύσει των κατωρθώθη τὸ πρὸς τὰ πρόσω ἐν τούτῳ βῆμα, ὅπερ, μετ' οὐ πολὺ ἴσως, θὰ ἀκολουθήσῃ ὡς εὐχόμεθα καὶ δεύτερον, ἦτοι ἡ γενικὴ διαρρυθμίσις τῆς ὅλης ἐν Κύπρῳ ἐκκλησιαστικῆς οὐσίας, ἀφ' ἧς καὶ μόνης πολλὰ τὰ καλά ἐλπίζει ἡ νῆσος.

Καὶ τὰ καλά δὲ, ἅπερ ἐπαγγέλλεται ἡ διαρρυθμίσις αὕτη τῶν θρον. εἰσοδημάτων δὲν εἶνε ἀνάξια λόγου. Πρῶτον τιθενται τὰ ὀνόματα τῶν ἀρχιερέων ἀνωτέρω πάσης συκοφαντίας καὶ μομφῆς, αἰτινες, ὅσον ψευδεῖς καὶ ἀνῶσι, σκιαζοῦσι

πάντοτε πρὸ τῶν ὀφειλῶν τοῦ ποιμένου τὰ πρόσωπα τῶν ποιμένων. Δεύτερον ὀρίζονται τὰ δικαιώματα τῶν Ἀρχιερέων καὶ τῶν ἀναγκαιῶν ὀφφικαλέων καὶ ὑπαλλήλων των πρὸς τὸ νὰ ζῶσιν ἀξιοπρεπῶς, καὶ τὰ καθήκοντά των πρὸς τὸ ποιμνίον των, ἵνα διατελῶσι πάντοτε σεβαστοὶ καὶ ἀγαπητοί. Τρίτον δὲν θὰ περιφέρωνται τοῦ λοιποῦ ὡς εἰσπρακτορες, ἀλλ' ὡς ποιμένες, εὐλογοῦντες καὶ διδάσκοντες τὸ ποιμνίον των. Τέταρτον, διὰ μεμετρημένης καὶ οικονομικῆς χρήσεως, θὰ καθιστῶνται ὠφέλιμοι εἰς τὴν πατρίδα των, διατιθεμένου τοῦ περισσεύματος ὑπὲρ ἐκπαιδευτικῶν καὶ φιλανθρωπικῶν σκοπῶν.

Ταῦτά εἰσι τὰ κυριώτερα καὶ κεφαλαιώδη ὠφελήματα, ἅπερ ἐπαγγέλλεται ἡ ἐπὶ θύραις μεταρρυθμίσις αὕτη, καὶ τούτων ἔνεκα ἐχαιρετίσθη χαρμυσύνως ὑπὸ τοῦ κοινοῦ τὸ ἄκουσμα, ἐλπίζομεν δ' ἐντός ὀλίγου ν' ἀκούσωμεν ὅτι τὸ νομοσχέδιον ἐγένετο νόμος καὶ νὰ δημοσιεῶσιν αὐτὸ πρὸς γινῶσιν πάντων.

Ἡ ΑΝΟΙΚΟΔΟΜΗΣΙΣ ΤΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΑΣ ΝΑΠΑΣ.

Ὡς πάντοτε, ἀνεκινήθη καὶ ἐφέτος κατὰ τὴν μεγάλην ἐβδομάδα τὸ ζήτημα τῆς ἀνοικοδομήσεως τοῦ ναοῦ Ἁγίας Νάπας, ἔχομεν ὁμῶς τὴν πεποίθησιν ὅτι τὴν φορὰν ταύτην θὰ ἴδωμεν ἀποτέλεσμα, καὶ δὲν θ' ἀναγκασθῶμεν ἀφοῦ παρελθῶσιν αἱ ἡμέραι αὗται ν' ἀναγγεῖλωμεν καὶ πάλιν, ὡς πολλάκις ἄλλοτε, ὅτι παρετήθησαν αἱ Ἐπιτροπαὶ καὶ ἀπεκοιμήθη τὸ ζήτημα διὰ νὰ ἐξυπνήσῃ καὶ πάλιν ἄλλην ἁγίαν ἐβδομάδα καὶ νὰ κοιμηθῇ ἀμέσως τὴν Δευτέραν τῆς Λαμπρᾶς. Ὅχι ἡ δραστηριότης μεθ' ἧς συνεζητήθη τὸ πρᾶγμα ἐφέτος καὶ ἐξελέχθη ἡ εἰδικὴ Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῆς ἀνοικοδομήσεως, δὲν ἐπιτρέπει νὰ εἰσχωρήσῃ τοιαύτη ἀμφιβολία εἰς τὰ πνεύματά μας.

Τὴν παρελθούσαν Ἁγίαν Πέμπτην, ὅτε τὸ ἐν πέμπτῳ τῶν ἐνοριῶν μόλις ἔχωρει ὁ ναὸς καὶ τὰ τέσσαρα πέμπτα ἴσταντο ἔξω εἰς τὴν αὐλὴν ὡς ὁ Πέτρος ἀκολουθήσας μακρόθεν τὸν διδάσκαλόν του, τὸ ἐν πέμπτῳ ἠκροᾶτο τῆς μεγάλης ἀκολουθίας, τὰ δὲ τέσσαρα πέμπτα πρὸς ἀποζημίωσιν τῆς στέρησεως ταύτης, ἔστησαν ἐν τῷ μέσῳ τῆς αὐλῆς ἐν τραπέζιον, ἔθεσαν ἐπ' αὐτοῦ βιβλίον ἄγραφον καὶ μελανοδοχείον καὶ ὄλα τὰ πρὸς γραφὴν ἐπιτήδεια καὶ ἀμέσως συνετάχθη τὸ ἐξῆς πρακτικόν, τὸ ὅποιον ὑπέγραψαν πλείστοι ὅσοι καὶ εἶν' ἔτοιμοι νὰ ὑπογράψωσιν ὅλοι οἱ ἐνοριῆται.

Οἱ ὑπογεγραμμένοι χριστιανοὶ κάτοικοι τῆς Ἐνορίας Ἁγ. Νάπας, ἀπὸ πολλοῦ συναισθησάμενοι τὴν ἀπόλυτον ἀνάγκην ἀνεγέρσεως νέου ναοῦ καταλλήλου τῇ Ἐ-

ποχή κατά τε τὸν χρόνον καὶ τὸ σχέδιον καὶ ἐν γερικῇ συνελεύσει πρὸ διατίσεως περὶ τὸν ἀποφασισαυτεῖς τὴν ἀνέγκασιν τοιοῦτον γὰρ ἐν τῷ περιβάλλοντι τῆς Ἐκκλησίας, διὰ πρακτικῶν δὲ ἐκλέξαντες Ἐπιτροπὴν με ἀριστικὴν ἐντολήν ὅπως ποιήσῃ ἐναρξίν τοῦ ἔργου, καὶ ἐπειδὴ ἐνέκα παρεμβληθέντων κωλυμάτων ἢ οὕτως ἐκλεχθέντα τότε Ἐπιτροπὴ δὲν προσέβη εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἐντολῆς αὐτῆς, ἐκλέγομεν διὰ τοῦ παρόντος ἐνδεκαμελὴ Ἐπιτροπὴν, συνισταμένην ὑπὸ τῶν κ. κ. Γ. Δ. Κακαθούμη, Δημοσθ. Χατζηταύλου, Μ. Μαυροσκοφῆ, Παπαρ. Ν. Λαγίτου, Χρ. Παυλίδου, Μ. Σχίζα, Γαβριήλ Ι. Κακογιάννη, Λάμπρου Θ. Ρωσσίδου, Ν. Σ. Φραγκοῦδη, Γεωργ. Παυλίδου καὶ Σ. Ι. Αραούζου, εἰς τὴν ἀναθέτωμεν, τὴν ἐντολήν ὅπως ἄνευ ἀναβολῆς ἐνεργουμένη μετὰ τῆς κατὰ καιρὸν Ἐπιτροπῆς τῆς Ἐκκλησίας κάμῃ ἐναρξίν τοῦ ἔργου μετὰ τὴν ὑπάρχουσαν ἤδη περιορισμένην τῆς Ἐκκλησίας, ἐνεργῆ δὲ διαρκούσης τοῦ ἔργου ἀνεργουμένη κατὰ τὴν ἐγκρισίαν τῆς πρὸς τὸ ἐπισημασθέν καὶ ἐξέτασιν ἐν γένει πάντα δυνατόν πόρον πρὸς ἀποπεράτωσιν τοῦ ἔργου.

Ἐν Λεμεσῷ τῆν 29)10 Ἀπριλίου 1890.

Τὴν παρελθούσαν Δευτέραν ἡ Ἐπιτροπὴ αὐτῆ συνήλθεν εἰς πρώτην συνεδρίαν ὁμοῦ μετὰ τῆς τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἐκεῖ ἐξελέγη πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς ὁ κ. Γ. Κακαθούμη, ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Δημοσθ. Χατζηπαύλου καὶ γραμματεὺς ὁ κ. Σπ. Ι. Αραούζος, ἐλανοίσθησαν αἱ τακτικαὶ συνεδριάσεις κατὰ πᾶσαν δευτέραν Κυριακὴν, ἔκτακτοι δὲ ὅσάκις καὶ ὅτε συγκαλῆ τοιαύτας ὁ πρόεδρος, καὶ προσέβη ἀμέσως εἰς τὸ νὰ ζητήσῃ πληροφορίας ἐκ τριῶν διαφόρων μερῶν περὶ ἀρχιτέκτωνος. Μέχρι τοῦ σημείου τούτου ἀκριβῶς εἶχον φθάσει αἱ ἐνέργειαι καὶ τῆς προτέρου ἐκλεγεῖσθαι εἰδικῆς τοιαύτης Ἐπιτροπῆς, ἔχομεν ὁμοῦ τὴν πεποίθησιν ὅτι τὸ πρᾶγμα δὲν θὰ ἐμακρύνῃ, μία δὲ μόνον ψῆφος κατὰ τὴν πρώτην ταύτην συνεδρίαν εὐρέθη κώλυμα διὰ νὰ μὴ καταρριφθῶσιν ἀμέσως ἀπὸ τοῦδε αἱ παρακείμενοι ἡλικικοί.

Ἐπὶ τῇ ἀνακινήσει τοῦ ζητήματος τούτου εὐρέθησαν καὶ αὖθις αἱ ἀντιτείνοντες, αἱ μὲν, ἐπὶ τὸ οικονομολογικώτερον ἀληθῶς, ἐννοοῦσιν ὅτι τότε μόνον πρέπει νὰ γείνη ἐναρξίς τοῦ ἔργου, ὅταν ἀρκετὸν χρήμα συναθροισθῇ καὶ πολλὰ ἄλλα πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον προηγηθῶσιν, αἱ δὲ, ὅτι ἡ Ἐκκλησία δέον νὰ κτισθῇ εἰς ἄλλο μέρος, νὰ μείνῃ δ' ἡ παλαιὰ ὡς ἔχει, ἥτις μετὰ 50-100 ἔτη θὰ χρησιμεύσῃ, διότι τότε δὲν θὰ χωρῇ οὐδ' ἡ ἀνεγερθησομένη τοὺς κατοίκους. Οἱ πρῶτοι τούτων ἔχουσι δίκαιον, ἀλλὰ βεβαίως, διὰ τοῦτο ἐξελέγη Ἐπιτροπὴ, ὅπως προνοηθῇ μεριμνήσῃ καὶ σκεφθῇ περὶ ἄλλων, αἱ δὲ δεύτεροι ὁμοῦ, οἵτινες ἀγνοῦσιν πόθεν συμπεραίνουσιν ὅτι μετὰ 50-100 ἔτη ἡ Λεμεσὸς θὰ ἔχῃ περισσότερους κατοίκους, εἶνε ἐλπίς νὰ παραδεχθῶσιν ὅτι ἐὰν εἰσηκούετο ἡ ἰδέα των (συζητηθεῖσα ἄλλως τε ἄλλοτε καὶ καταψηφισθεῖσα), οὐ μόνον θὰ ἐξημιούτο ἡ Ἐκκλησία περὶ τὰς 1000 λίρας δι' ἀγορὰν οἰκοπέδου καὶ ζήτησιν τοῦ ὑλικῆς τῆς παλαιᾶς, ὅπως θὰ χρησιμεύσῃ διὰ τὴν νέαν, ἀλλὰ καὶ θὰ καθυπεβάλλετο τὸ ταμεῖον τῆς Ἁγίας Νάπας εἰς οὐσίας μεγάλας καὶ δυσαναπληρώτους πρὸς διατήρησιν καὶ τῆς ἄλλης Ἐκκλησίας καὶ αὐξήσιν ἱερέων καὶ ὑπαλλήλων, μόλις καλύπτων ἤδη ἐκ τῶν διαφόρων εἰσοδημάτων τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων τὰς ἀπαιτουμένας πρὸς διατήρησιν τῶν ὑπαρχόντων δαπάνας.

Ἐν τούτοις, ὡς εἶπομεν, πεποιθήσαμεν ὅτι τὸ ζήτημα τούτο εἰσῆλθε πλέον εἰς τὴν ὁδὸν τῆς

λύσεώς του, οὕτω δ' ἡ Λεμεσὸς θὰ ἔχῃ μετὰ τινα ἔτη περικαλλέστατον ναόν.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἐφθασαν τέλος αἱ ἀπαντήσεις τοῦ Ὑπουργείου εἰς τὰ διάφορα αἰτήματα τῆς Κύπρου καὶ κατετέθησαν πρόχθες ἐπὶ τῆς τραπέζης τοῦ Νομοθετικοῦ. Διὰ τῶν ἀπαντήσεων τούτων καθίσταται γνωστὸν ὅτι: τὰ ἐν τῷ ὑπομνήματι διάφορα ζητήματα ἀψηχολήσαν πολὺ τὴν Κυβέρνησιν καὶ ἀπασχολοῦσιν ἐτι, ὅτι ἔχει ὑπ' ὄψιν ἡ Κυβέρνησις τῆς Ἀνάστης τὰ διάφορα ταῦτα αἰτήματα καὶ θὰ πράξῃ πᾶν ὅτι δυνατόν πρὸς προαγωγὴν καὶ εὐτυχίαν τῆς νήσου, καὶ, ὡς μόνον τετελεσμένον γεγονός, ἀγγέλλει ἡ ἐπιστολὴ τοῦ Ὑπουργείου ὅτι ἠλαττώθη τὸ δικαίωμα ὅπερ ἐλαμβάνετο εἰς τὴν ἐκδόσιν διαβατηρίων, εἰς ἓν σελλίνιον.

Ὡς βλέπετε τὸ ὑπ' ὄψιν εἶνε τὸ πρωτεῦον στοιχεῖον τῶν Ἀγγλων. Αἰωνίως ἔχομεν νὰ κάμωμεν μετὰ τὸ ὑπ' ὄψιν. Ὡ! πόσον τῇ ἀληθείᾳ μᾶς καστιζεῖ αὐτὴ ἡ ὄψις τῶν Ἀγγλων. Ἡμεῖς ἔχομεν ἐστραμμένα τὰ βλέμματα εἰς τὰς χεῖρας των καὶ ἐκεῖνοι μᾶς παρουσιάζουσιν αἰωνίως τὴν ὄψιν των. Ἡ ἐλάττωσις τοῦ ἐπὶ τῶν διαβατηρίων δικαιώματος ἀπὸ πέντε εἰς ἓν σελλίνιον, εἶνε ἀρκετὰ ἀστεῖα, ὡς ὠφελούσα τοὺς νησιώτας 10 ἕως ἢ 20 λίρας ἑτησίως, εἶνε ἀρκετὰ σοφὴ, ὡς εὐρύνουσα τρόπον τινὰ εἰς τοὺς νησιώτας τὴν πρὸς τὸ ἐξωτερικὸν ἀγορᾶν, καὶ εἶνε ἀρκετὰ προνοητικὴ ὡς διδοῦσα τὸ δικαίωμα εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ λέγῃ κατόπιν ἀπόδειξις ὅτι οἱ Κύπριοι δὲν εἶνε δυσπηρεστημένοι εἶνε, ὅτι ἐνῶ σχεδὸν οὐδὲν τέλος ἔχουσι νὰ πληρώσωσι διὰ νὰ φύγῃ, δὲν φεύγουσι».

Τὴν ὑπομονὴν λοιπὸν καὶ τὴν ἐλπίδα διδασκόμενοι παρὰ πάντας τοὺς λαοὺς οἱ Κύπριοι, ὡς ὑπομένωμεν, ἐν ἐλπίδι ὅτι ἐπὶ τέλους θὰ ἡδυνθῇ ἡ ὄψις, ἢ θὰ ἐκλείψῃ.

Τὴν παρελθούσαν ἁγίαν ἑβδομάδα ἐνώπιον τῆς Ἐφορίας τῶν Σχολῶν διενεμήθησαν εἰς 22 ὄρφανὰ καὶ πτωχὰ, ὑποδήματα καὶ φρέματα ἐκ τῶν χρημάτων τῆς φιλανθρωπικῆς ἀγορᾶς, ἣν ἀπὸ τίνος πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον ἐνεργουσι κατ' ἔτος αἱ εὐγενεῖς διευθύντριαι τοῦ παρθεναγωγείου τῆς πόλεως μας τῇ εὐαισθητῷ συμπράξει τῶν εὐγενῶν δεσποινίδων, τῶν μαθητριῶν. Εὐεργετούμεναι καὶ εὐεργετοῦσαι κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς διανομῆς ἐκλαίον, τὸ μὲν ἐκ χαρᾶς διότι κατὰ ἕκασταν διὰ τὰ τόσον πτωχὰ ἀδελφάκια των, τὸ δὲ ἐκ λύπης ὅτι ὀλίγον ἀνεκούφισαν αὐτὰ. Εὐχόμεθα περισσότερον εἰς ἄλλο ἔτος.

Τὴν ἑβδομάδα ταύτην διηλθον διὰ τῆς πόλεως μας οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Πάφου

κατευθυνόμενοι εἰς Λευκωσίαν, ὅπως κατὰ τὴν ἐγκύκλιον τῆς Μακ]τός του προσβῶσιν αὐρίον εἰς ἐκλογὴν Ἀρχιερέως.

Οἱ πατέρες τῆς Ι. Μ. Κύρκου κατόπιν συνελεύσεως, ἀνέθεντο εἰς τετραμελὴ Ἐπιτροπὴν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Πανοσιωτάτου Οἰκονόμου τῆς Μονῆς κ. Ἐπιφανίου τὴν διαχειρίσιν τῆς Μονῆς ἐπὶ τριετίαν.

Καθ' ὅς ἔχομεν ἐξ Ἀδάνων πληροφορίας, ὅ τῆς περιφερείας ἐκείνης πρὸ τίνος διορισθῆς Βαλῆς Σακῆς πασᾶς, Κύπριος, ἀδελφὸς τοῦ νῦν βεζύρου Κιαντῆ πασᾶ, ἀπέκτησε τὴν ἀγάπην ὄλου τοῦ ὑπ' αὐτὸν λαοῦ, ἀνεξαρτήτως φυλῆς καὶ θρησκείας, ὡς ἐκ τοῦ μελιχίου τρόπου του, τῆς εὐγενεῖς συμπεριφορᾶς του, τῆς πατρικῆς ὑπὲρ τῆς προσδοκῶν μεριμνῆς του καὶ τῶν φιλοπροσδῶν φρονημάτων καὶ αἰσθημάτων του. Πολλῶν τοιοῦτων ὑπαλλήλων δὲν εὐμοιρεῖ ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις, χαίρομεθα δὲ ὅτι ὁ συμπατριώτης μας οὗτος, καίπερ ὀθωμανὸς ἀπέχει πολὺ πολλῶν ὁμοθητῶν του.

Διὰ τοῦ παρελθόντος Ἀυστριακοῦ ἀφίκετο ἐνταῦθα ὁ ἀξιότ. κ. Δ. Κοντός, ἐπὶ τριετίαν χρηματίσας καθηγητῆς τῶν Ἑλληνικῶν καὶ Λατινικῶν ἐν τῇ Εὐαγγελικῇ Σχολῇ Σμύρνης.

Μικρὰ ἀδιαθεσία καὶ μεγάλος ἐκκλησιαστικὸς κόπος δὲν ἐπέτρεψαν τῷ συντάκτῃ νὰ ἐκδώσῃ τὴν «Σάλπιγγα» κατὰ τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα.

Εἰς τὴν «Ἀκρόπολιν» (Μαρτ. 24) γράφει ὁ ἐκ Τρικιάλων ἀνταποκριτῆς τῆς ὀ. κ. Σπυριδῶν Καλύβας ἐκ Τρικιάλων τῆς Θεσσαλίας, ἀνεκάλυψεν ἀλάνθαστον φάρμακον ἐγκυμοσύνης στείρων γυναικῶν ἔττω καὶ 60ετιδῶν, σημειῖ δὲ καὶ τὰ ὄνοματά των γυναικῶν αἰτινες, στείραι οὔσαι ἐπὶ 16, 27 καὶ 42 ἀκόμη ἔτη, καὶ ἡλικίας ἀπὸ 36 ἐτῶν ἕως 60, ἐποίησαν χρῆσιν τῶν φαρμάκων του καὶ ἐγκυμονοῦσιν ἤδη. Ἡ ἀξία τοῦ φαρμάκου εἶνε 100 δραχμαί. Ἀναγράφομεν ταῦτα μὴ ἀγνοοῦντες τὴν διάθεσιν πρὸς τεκνοποίησιν τῶν στείρων γυναικῶν. Πλὴν συμβουλεύομεν αὐτὰς νὰ μὴ ἀποταθῶσιν ἤδη εἰς τὸν περίφημον τούτον Ἴατρον τῆς στείρωσιν, πρὶν ἢ ἀγγεληθῇ ὁ τοκετὸς τῶν ἐκ τῶν φαρμάκων του ἐγκυμονουσῶν.

Τὴν παρελθούσαν Δευτέραν τῆς διακαινησίμου ἐγένοντο ἐν τῷ χωρίῳ Δρούσια τῆς Πάφου αἱ ἐξετάσεις τῶν μαθητῶν τοῦ αὐτόθι ὑπὸ τῆς Κυπριακῆς ἀδελφότητος συντηρουμένου σχολείου καὶ ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Ἱεροπούλου διευθυνομένου, ἐνώπιον τοῦ ἐπόπτου τῆς Σχολῆς ταύτης κ. Ἀνδρ. Θεμιστοκλέους, μεταβάντος ἐκεῖσε πρὸς

